

3) Regeringsforslaget gennemføres; Stillingens større Udstrækning og dens Beskaffenhed maa antages at nødvendiggøre en noget større Styrke end under 2) forudsat; formentlig vil der behøves godt 6000 Mand.

4) Kommissionsflertallets Forslag gennemføres, og der anlægges Kystbatterier ved Strandmøllen og Mosede; hermed indtræder det Forhold, som er omtalt i Generalstabens Skrivelse C. 155 af 4. August 1908. De Vilkaar, der herved bydes Sikringsstyrken, ere saa vanskelige, at den maa gøres betydeligt større end i de øvrige omtalte Tilfælde, og den maa da være af omtrent samme Størrelse som den i Øjeblikket paaregnede, men af andre Hensyn fastsatte Styrke af ca. 24000 Mand.

Alle de i det foranstaaende anførte Tal for Sikringsstyrken gælde kun den Mandskabsstyrke, der *indkaldes*, og regnes altsaa ud over den i Forvejen tilstedeværende Fredsstyrke.

I det foranstaaende har Generalstaben holdt sig udelukkende til Spørgsmaalet om Sikringsstyrkens Størrelse og dens Betydning for Mobiliseringens Udførelse, idet der ved denne kun er tænkt paa selve den Akt, der bestaar i at indkalde, iklæde og udruste det hjemsendte Mandskab og bringe Afdelingerne i marchfærdig Stand. Men foruden at muliggøre disse Forretningers uforstyrrede Tilendebrielse skal Sikringsstyrken kunne opholde Fjenden saa længe, at de mobiliserede Tropper („Alarmeringsstyrken“) kunne faa Tid til at naa frem til dens Understøttelse.

Hvad nu Anvendelsen af Alarmeringsstyrken angaar, da maa det bemærkes, at den i første Øjeblik kun i ringe Grad vil være skikket til Kamp i aaben Mark, ved hvilken der stilles særlige Fordringer med Hensyn til Manøvredegytighed; til Trods herfor skal den saa at sige øjeblikkelig føres mod Fjenden, optage en Kamp med ham og paa Grund af Forsvarsopgavens særlige Natur holde ud til det yderste. (Denne Opgave er vanskeligere end den, der vilde tilfalde Tropper, som efter at være mobiliserede i Garnisoner udenfor København udsattes for Angreb, idet disse ikke skulle holde ud for at dække noget bestemt Objekt, men efter Omstændighederne kunne vige ud og derved unddrage sig Angrebet, eventuelt ved Benyttelse af Jernbane- eller Vogntransport).

Det maa derfor staa klart, at Alarmeringsstyrkens Deltagelse i Forsvaret ikke kan ventes at tilføre dette nogen større Kraft, naar det skal optages i aaben Mark umiddelbart efter Styrkens Opbud, derimod vil den utvivlsomt kunne yde en værdifuld Hjælp, naar den straks kan finde Anvendelse i en forberedt Stilling, hvor den uden Famlen kan finde den Plads, hvorfra den skal afgive sin Ild og virke sammen dels med Sikringsstyrken og dels med det i Stillingens faste Værker monterede Skyts.

Det vil formentlig heraf fremgaa, at det ogsaa for Alarmeringsstyrkens øjeblikkelige Anvendelse vil være af den største Betydning, at der ved København findes forberedte Stillinger, og at man i det hele taget kun gennem Anlæget af saadanne Stillinger kan gøre sig noget Haab om at opholde et overraskende Angreb saa længe, at de paa Sjælland uden for København mobiliserede Afdelinger kunne naa at gribe ind, saaledes at man derefter kan have Mulighed for med samlede Kræfter at afvise Fjendens Angreb.

J. V. C. Gøtz.
